

Det må bemærkes, at ændringen i beregningen af ydelseslempelser ikke medfører merudgifter for staten i forhold til den gældende ordning (dog bortset fra, at lejeniveauet skal nedsættes til 1950-niveauet), men at udgifterne for staten endda må forudses at blive mindre, dels som følge af, at bygherrens interesse i at bygge billigst muligt skærpes, og dels som følge af, — som nedenfor nærmere omtalt — at m²-tilskudet ikke indrømmes for den del af lejlighedernes areal, der eventuelt overstiger 85 m².

Driftstilskudene kan kun fuldt ud indrømmes for lejligheder med et bruttoetageareal på mindst 60 m². Denne regel begrundes som nævnt ovenfor under VII 10 med, at lejligheder under 60 m² sædvanligvis kun vil kunne benyttes af enlige eller barnløse ægtepar, der — generelt taget — har mindre økonomiske forpligtelser end familieforsørgere med børn, hvortil kommer, at disse mindre lejligheder absolut set har den laveste husleje.

For den del af en lejligheds bruttoetageareal, der eventuelt overskrider 85 m², indrømmes ikke driftstilskud med den begrundelse, at en lejlighed på 85 m² normalt vil være tilstrækkelig til at opfylde en families behov. Hvis en familie derfor ønsker at bo i en større lejlighed, er det rimeligt, at lejeren selv betaler merudgiften.

Hvis familien er af en sådan størrelse, at den har behov for en lejlighed på over 85 m², og lejeren ikke er i stand til at betale lejen (d. v. s., at han er mindrebediget), er der gennem reglerne, i forslaget femte afnit om huslejetilskud sket en omregning, således at disse meget børnerige familier gennem huslejetilskudet også opnår en begunstigelse, der svarer til, at m²-tilskud indrømmes for lejligheder på mere end 85 m².

Som det fremgår af § 190, har man ment, at m²-tilskud ud over 85 m² kun bør tilkomme familier med mindst 4 børn.

I medfør af stk. 6 skal indenrigs- og boligministeren regulere driftstilskudene under hensyntagen til pris- og renteudviklingen, men for at kunne overskue udgifterne har man dog ment at måtte fastsætte, at driftstilskudene ikke kan forøges ud over de beløb, der er fastsat i forslaget. Der kan således i første omgang kun blive tale om reduktion af tilskudene, men har reduktion fundet sted, er der intet i vejen for, hvis pris- og renteforholdene tilsiger det, på ny at forhøje tilskudsbeløbene — dog ikke ud over de beløb, der er fastsat i forslaget.

Til § 156.

Der henvises til bemærkningerne ovenfor under VII 12.

Til § 157.

I konsekvens af, at der tilstræbes et lejeniveau i nybyggeriet svarende til det, der var gældende i januar 1950, foreslås indført yderligere lempelser i statslånsydelsen for allerede bevilgede statslån, der er ydet til ejendomme, hvis leje som følge af prisudviklingen er højere end den, der var gældende i januar 1950.

Ved de foreslåede yderligere nedsættelser, der i deres udformning følger reglerne om driftstilskud i § 155, skulle lejen for de pågældende ejendomme — for så vidt de er opført på økonomisk forsvarlig måde — komme tæt ned mod 1950-niveauet.

I forhold til den gældende byggestøttelov er adgangen til at opnå lån på visse punkter indskrænket, således at den mere luksusprægede del af byggeriet ikke kan opnå statslån. Man har derfor ment kun at burde yde yderligere driftstilskud til ejendomme, som ville kunne opnå lån efter forslaget.

Hvad angår lån ydet til om- og tilbygning af ældre ejendomme, medfører den store uensartethed i byggeudgifter, der er for sådanne byggeforetagender, og den omstændighed, at selve de oprindelige bygninger er erhvervet til vidt forskellige købesummer, at en ordning, hvorefter yderligere lempelser skal indrømmes, vil blive yderst vanskelig at gennemføre. Lejen vil i sådanne tilfælde ofte i lige så høj grad være påvirket af ejendommens erhvervelsesomkostninger som af ombygningsudgifterne, og der kan derfor ikke her som ved nybyggeriet tales om et 1951- respektive 1952- eller 1953-niveau. Man har derfor valgt at undtage disse lån fra reglerne om nedsættelse af lejen til niveau 1950.

Endvidere er lån ydet i medfør af bl. kapitel VII undtaget, idet tilsvarende forhold gør sig gældende som ved ombygningsreglerne, hvortil kommer, at flere kategorier af disse byggeforetagender får driftsunderskudet dækket helt eller delvis af det offentlige.

På tilsvarende måde som for ydelsesnedsættelser i henhold til § 155 for nybyggeriet kan indenrigs- og boligministeren lade de særlige ydelsesnedsættelser bortfalde, såfremt forholdene måtte tale derfor, og det er endvidere fastsat, at disse yderligere driftstilskud bortfalder senest samtidig med, at de ordinære ydelseslempelser i medfør af den gældende lovgivning udløber.

Til kapitel XXIX.

Om lejen for lejligheder og lokaler.

I dette kapitel er samlet bestemmelserne om adgangen til at foretage forhøjelse af lejen for beboel-